

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2018)0244

Obowiązek rozliczania, wymogi dotyczące zgłaszania i techniki ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz repozytoria transakcji *I**

Poprawki Parlamentu Europejskiego przyjęte w dniu 12 czerwca 2018 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do obowiązku rozliczania, zawieszania obowiązku rozliczania, wymogów dotyczących zgłaszania, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, rejestracji repozytoriów transakcji i nadzoru nad nimi, a także wymogów dotyczących repozytoriów transakcji (COM(2017)0208 – C8-0147/2017 – 2017/0090(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2020/C 28/15)

Poprawka 1

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

(1) Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0181/2018).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do obowiązku rozliczania, zawieszania obowiązku rozliczania, wymogów dotyczących zgłaszania, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, rejestracji repozytoriów transakcji i nadzoru nad nimi, a także wymogów dotyczących repozytoriów transakcji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽⁴⁾ zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (UE) w dniu 27 lipca 2012 r. i weszło w życie w dniu 16 sierpnia 2012 r. Wymogi zawarte w tym rozporządzeniu, a mianowicie: centralne rozliczanie zestandaryzowanych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym; wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego; wymogi dotyczące ograniczania ryzyka operacyjnego w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są centralnie rozliczane; obowiązki zgłaszania kontraktów pochodnych; wymogi nakładane na kontrahentów centralnych (CCP) oraz wymogi nakładane na repozytoria transakcji przyczyniają się do ograniczenia ryzyka systemowego poprzez zwiększenie przejrzystości pozagiełdowego rynku instrumentów pochodnych, ograniczenie ryzyka kredytowego kontrahenta oraz zmniejszenie ryzyka operacyjnego związanego z instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (2) Uproszczenie przepisów w niektórych obszarach objętych rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 oraz bardziej proporcjonalne podejście w tych obszarach jest zgodne z programem sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) Komisji, w którym podkreślono konieczność obniżenia kosztów i uproszczenia przepisów, tak by Unia realizowała cele swojej polityki w bardziej wydajny sposób, a także ma na celu w szczególności ograniczenie obciążeń regulacyjnych i administracyjnych **bez uszczerbku dla nadrzędnego celu, jakim jest zachowanie stabilności finansowej i ograniczenie ryzyka systemowego**.
- (3) Wydajne i odporne systemy potransakcyjne i rynki zabezpieczeń są podstawowymi elementami dobrze funkcjonującej unii rynków kapitałowych, a także pozwalają na intensyfikację wysiłków mających na celu wspieranie inwestycji, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy zgodnie z priorytetami politycznymi Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁽²⁾ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia [...] r. Dz.U. C [...] z [...], s. [...] oraz decyzja Rady z dnia [...] r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- (4) W latach 2015 i 2016 Komisja przeprowadziła dwie konsultacje publiczne dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012. Komisja otrzymała również uwagi dotyczące stosowania tego rozporządzenia od Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”), Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego („ERRS”) i Europejskiego Systemu Banków Centralnych (zwanego dalej „ESBC”). W wyniku tych konsultacji stwierdzono, że cele rozporządzenia (UE) nr 648/2012 cieszą się poparciem zainteresowanych stron i nie jest konieczny gruntowny przegląd tego rozporządzenia. W dniu 23 listopada 2016 r. Komisja przyjęła sprawozdanie z przeglądu zgodnie z art. 85 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Mimo że nie wszystkie przepisy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 mają w pełni zastosowanie, a zatem kompleksowa ocena tego rozporządzenia nie jest jeszcze możliwa, w sprawozdaniu wskazano obszary, w których konieczne jest ukierunkowane działanie, aby zagwarantować, że cele rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zostaną osiągnięte w bardziej proporcjonalny, wydajny i skuteczny sposób.
- (5) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 powinno obejmować wszystkich kontrahentów finansowych, którzy mogą stwarzać istotne ryzyko systemowe dla systemu finansowego. Należy zatem zmienić definicję kontrahentów finansowych.
- (6) Wolumen działalności na pozagiełdowych rynkach instrumentów pochodnych **niektórych** kontrahentów finansowych jest zbyt niski, aby stanowić istotne ryzyko systemowe dla systemu finansowego, w związku z czym rozliczanie centralne jest nieopłacalne. **Kontrahenci ci, zwani małymi kontrahentami finansowymi**, powinni zostać zwolnieni z obowiązku rozliczania, przy czym powinni nadal podlegać wymogowi wymiany zabezpieczenia w celu ograniczenia ryzyka systemowego. Przekroczenie progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania w odniesieniu do co najmniej jednej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przez **małego** kontrahenta finansowego powinno jednak skutkować nałożeniem obowiązku rozliczania w odniesieniu do wszystkich klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym ze względu na wzajemne powiązania kontrahentów finansowych i potencjalne ryzyko systemowe dla systemu finansowego, które może wystąpić, jeżeli te kontrakty pochodne nie będą rozliczane centralnie.
- (7) Kontrahenci niefinansowi są ze sobą mniej powiązani niż kontrahenci finansowi. Ponadto prowadzą oni często działalność w odniesieniu do jednej tylko klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W związku z tym ich działalność stanowi mniejsze ryzyko systemowe dla systemu finansowego niż działalność kontrahentów finansowych. Zakres stosowania obowiązku rozliczania w przypadku kontrahentów niefinansowych powinien zatem zostać zawężony, tak by kontrahenci niefinansowi podlegali obowiązkowi rozliczania wyłącznie w odniesieniu do danej klasy lub klas aktywów, w odniesieniu do których przekroczono próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania ■ .
- (7a) **Ponieważ kontrahenci finansowi i niefinansowi stwarzają różne rodzaje ryzyka, konieczne jest opracowanie dwóch różnych progów rozliczania. Aby uwzględnić rozwój rynków finansowych, progi te powinny być regularnie aktualizowane.**
- (8) Wymóg rozliczania pewnych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przed dniem, w którym obowiązek rozliczania stał się skuteczny, prowadzi do niepewności prawnej i trudności operacyjnych, a korzyści z niego płynące są ograniczone. W szczególności wymóg ten powoduje dodatkowe koszty i obciążenia ponoszone przez kontrahentów tych kontraktów i może mieć również negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku, nie polepszając przy tym znacząco jednolitego i spójnego stosowania rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub ustanowienia równych warunków działania dla uczestników rynku. Należy zatem usunąć ten wymóg.
- (9) Kontrahenci, których wolumen działalności na rynkach instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest niewielki, napotyka trudności w dostępie do rozliczania centralnego, zarówno jako klienci członka rozliczającego, jak i w drodze pośrednich uzgodnień rozliczeniowych. Nakładany na członków rozliczających wymóg oferowania pośrednich usług rozliczeniowych na rozsądnych warunkach handlowych nie jest zatem skuteczny. Członkowie rozliczający i klienci członków rozliczających, którzy świadczą usługi rozliczeniowe bezpośrednio na rzecz innych kontrahentów lub pośrednio, pozwalając swoim własnym klientom na świadczenie tych usług na rzecz innych kontrahentów, powinni być zatem wyraźnie zobowiązani do prowadzenia tej działalności na sprawliwych, rozsądnych, niedyskryminujących i **przejrzystych** warunkach handlowych.
- (10) W pewnych sytuacjach powinno być możliwe zawieszenie obowiązku rozliczania. Po pierwsze zawieszenie powinno być możliwe, jeżeli kryteria, na podstawie których konkretna klasa instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zaczęła podlegać obowiązkowi rozliczenia, nie są już spełniane. Może do tego dojść w przypadku, gdy dana klasa instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie jest już odpowiednia do rozliczania centralnego lub w przypadku gdy nastąpiła istotna zmiana jednego z tych kryteriów w odniesieniu do danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Zawieszenie obowiązku rozliczania powinno być również możliwe w przypadku, gdy CCP przestaje oferować usługi rozliczeniowe w odniesieniu do konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub konkretnego rodzaju kontrahentów, a inni CCP nie mogą wystarczająco szybko przejąć świadczenia tych usług rozliczeniowych. Ponadto zawieszenie obowiązku rozliczania powinno być również możliwe w przypadku, gdy jest to konieczne w celu uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej w Unii.

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- (11) Zgłaszanie przeszłych transakcji okazało się trudne z uwagi na niedostępność niektórych informacji szczegółowych, które to informacje nie były wymagane przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ale są wymagane obecnie. Doprowadziło to do dużej liczby nieprzedstawionych zgłoszeń i niskiej jakości zgłaszanych danych, podczas gdy obciążenie związane ze zgłaszaniem tych transakcji jest znaczące. W związku z tym istnieje duże prawdopodobieństwo, że te historyczne dane nie zostaną wykorzystane. Ponadto do daty, od której termin zgłaszania przeszłych transakcji stanie się skuteczny, wiele z tych transakcji już wygaśnie, a wraz z nimi związane z nimi ekspozycje i ryzyko. Aby zapobiec takiej sytuacji, należy usunąć wymóg zgłaszania przeszłych transakcji.
- (12) Transakcje wewnątrzgrupowe z kontrahentami niefinansowymi stanowią stosunkowo małą część wszystkich transakcji pochodnych poza rynkiem regulowanym i są wykorzystywane głównie do celów zabezpieczenia wewnętrznego w ramach grupy. W związku z tym transakcje te nie przyczyniają się w znaczącym stopniu do zwiększenia ryzyka systemowego i wzajemnych powiązań, niemniej obowiązek zgłaszania tych transakcji oznacza istotne koszty i obciążenia dla kontrahentów niefinansowych. **Wszystkie transakcje między podmiotami w obrębie grupy**, w przypadku których co najmniej jeden z kontrahentów jest kontrahentem niefinansowym, powinny zatem zostać zwolnione z obowiązku zgłaszania, **niezależnie od głównego miejsca prowadzenia działalności kontrahenta niefinansowego**.
- (13) Wymóg zgłaszania kontraktów na giełdowe instrumenty pochodne nakłada znaczne obciążenia na kontrahentów ze względu na duże wolumeny tych kontraktów zawieranych codziennie. **Konsultacje publiczne Komisji w sprawie oceny adekwatności sprawozdań do celów nadzoru, które zostały opublikowane w dniu 1 grudnia 2017 r., mają na celu zgromadzenie dowodów na temat kosztów zgodności z istniejącymi wymogami w zakresie sprawozdań do celów nadzoru na szczeblu Unii, a także na temat jednolitości, spójności, wydajności i europejskiej wartości dodanej tych wymogów. Konsultacje te zapewniają organom szansę przeprowadzenia całościowej oceny zgłaszania transakcji na giełdowych instrumentach pochodnych w odniesieniu do wszystkich istniejących i przyszłych regulacyjnych systemów sprawozdawczych, umożliwiają organom uwzględnienie nowego środowiska sprawozdawczego po wdrożeniu rozporządzenia (UE) nr 600/2014⁽⁶⁾ oraz dają możliwość składania wniosków w celu skutecznego zmniejszenia obciążenia względem uczestników rynku, od których wymaga się zgłaszania transakcji na giełdowych instrumentach pochodnych. Komisja powinna uwzględnić te wnioski w celu zaproponowania przyszłych zmian w wymogach dotyczących zgłaszania zgodnie z art. 9 ust. 1 w odniesieniu do zgłaszania transakcji na giełdowych instrumentach pochodnych**.
- (14) W celu zmniejszenia obciążenia związanego ze zgłaszaniem, które ponoszą mali kontrahenci niefinansowi **niepodlegający obowiązkowi rozliczania**, kontrahent finansowy powinien być **wyłącznie** odpowiedzialny, w tym ponosić odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie **jednolitego zestawu danych w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych** z kontrahentem niefinansowym, który nie podlega obowiązkowi rozliczania, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych. **W celu zapewnienia, że kontrahent finansowy dysponuje danymi niezbędnymi do wypełnienia swoich obowiązków sprawozdawczych, kontrahent niefinansowy powinien przedstawić mu szczegółowe informacje dotyczące transakcji pochodnych poza rynkiem regulowanym, których kontrahent finansowy może zasadnie nie posiadać. Należy jednak zagwarantować kontrahentom niefinansowym możliwość samodzielnego zgłaszania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W takim przypadku kontrahent niefinansowy powinien należycie poinformować o tym kontrahenta finansowego i ponosić odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, za zgłoszenie danych i zapewnienie ich dokładności**.
- (15) Należy również określić podmioty, które ponoszą odpowiedzialność za zgłaszanie innych kontraktów pochodnych. W związku z tym należy sprecyzować, że spółka zarządzająca przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe („UCITS”) jest odpowiedzialna, w tym ponosi odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie w imieniu tego UCITS kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez to UCITS, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych. Podobnie zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym („AFI”) powinien być odpowiedzialny, w tym ponosić odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie w imieniu tego AFI kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez ten AFI, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych.
- (16) Aby uniknąć rozbieżności w całej Unii w zakresie stosowania technik ograniczania ryzyka, organy nadzoru powinny zatwierdzić procedury kontrahentów w zakresie zarządzania ryzykiem, które to procedury wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń, lub wszelkie istotne zmiany tych procedur przed rozpoczęciem ich stosowania.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- (16a) *Aby uniknąć rozbieżności przepisów międzynarodowych i mając na uwadze szczególny charakter tego rodzaju handlu instrumentami pochodnymi, obowiązkowa wymiana zmiennego depozytu zabezpieczającego w rozliczanych fizycznie walutowych transakcjach terminowych i rozliczanych fizycznie swapach walutowych powinna mieć zastosowanie jedynie do transakcji między kontrahentami o największym znaczeniu systemowym, czyli instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi.*
- (16b) *Usługi ograniczania ryzyka potransakcyjnego, takie jak kompresja portfela, mogą prowadzić do ograniczenia ryzyka systemowego. Ograniczając ryzyko w istniejących portfelach instrumentów pochodnych bez zmiany ogólnej pozycji rynkowej portfela, mogą ograniczać one ekspozycję kontrahenta i ryzyko kontrahenta związane z narastającymi zaległymi pozycjami brutto. Kompresja portfela została zdefiniowana w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz wyłączona z zakresu unijnego obowiązku obrotu ustanowionego w art. 28 rozporządzenia (UE) nr 600/2014. W celu dostosowania niniejszego rozporządzenia do rozporządzenia (UE) nr 600/2014, jeżeli zajdzie taka konieczność, z uwagi na różnice pomiędzy tymi dwoma rozporządzeniami oraz możliwość omięcia obowiązku rozliczania Komisja we współpracy z ESMA i ERRS ocenia, które usługi ograniczania ryzyka potransakcyjnego mogą zostać wyłączone z obowiązku rozliczania.*
- (17) Aby zwiększyć przejrzystość i przewidywalność początkowych depozytów zabezpieczających oraz aby powstrzymać CCP od zmiany ich modeli początkowych depozytów zabezpieczających w sposób, który może wydawać się procykliczny, CCP powinni zapewnić swoim członkom rozliczającym narzędzia do symulacji ich wymogów dotyczących początkowego depozytu zabezpieczającego i szczegółowy przegląd modeli początkowych depozytów zabezpieczających, które wykorzystują. Jest to spójne z międzynarodowymi standardami opublikowanymi przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku i Radę Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych, a w szczególności z ramami ujawniania informacji opublikowanymi w grudniu 2012 r. ⁽⁶⁾ oraz z standardami publicznego ujawniania informacji ilościowych przez centralnych opublikowanymi w 2015 r. ⁽⁷⁾, co jest istotne dla wspierania dokładnego zrozumienia ryzyka i kosztów związanych z uczestnictwem członków rozliczających w CCP i zwiększenia przejrzystości CCP wobec uczestników rynku.
- (18) Nadal nie jest pewne, w jakim zakresie aktywa przechowywane na zbiorczych lub indywidualnych wyodrębnionych rachunkach są wyłączone z masy upadłościowej. Dlatego też nie jest jasne, w jakich przypadkach CCP mogą z wystarczającą pewnością prawa przenosić pozycje klienta, w przypadku gdy członek rozliczający nie wypełnia zobowiązań, lub w jakich przypadkach CCP mogą z wystarczającą pewnością prawa wypłacać środki uzyskane z likwidacji bezpośrednio klientom. Aby zachęcić do rozliczania i poprawić dostęp do niego, należy doprecyzować przepisy dotyczące wyłączenia z masy upadłościowej tych aktywów i pozycji na wypadek niewypłacalności.
- (19) Grzywny, które ESMA może nałożyć na repozytoria transakcji podlegające jej bezpośredniemu nadzorowi, powinny być wystarczająco skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, aby zagwarantować skuteczność uprawnień nadzorczych ESMA oraz zwiększyć przejrzystość pozycji i ekspozycji w instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Kwoty grzywnien, które zostały pierwotnie przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, okazały się niewystarczająco odstraszające wobec obecnych obrotów repozytoriów transakcji, co może potencjalnie ograniczać skuteczność przewidzianych w tym rozporządzeniu uprawnień nadzorczych ESMA wobec repozytoriów transakcji. Należy zatem podwyższyć pułap podstawowej wysokości grzywnien nakładanych za naruszenie wymogów EMIR przez repozytoria transakcji.
- (20) Organy państwa trzeciego powinny mieć dostęp do danych zgłaszanych unijnym repozytoriom transakcji, w przypadku gdy dane państwo trzecie spełnia określone warunki dotyczące postępowania z tymi danymi oraz nakłada prawnie wiążący i możliwy do wyegzekwowania obowiązek udzielenia organom Unii bezpośredniego dostępu do danych zgłaszanych repozytoriom transakcji w tym państwie trzecim.
- (21) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 ⁽⁸⁾ przewidziano uproszczoną procedurę rejestracji repozytoriów transakcji, które są już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 i zamierzają rozszerzyć tę rejestrację, aby świadczyć swoje usługi w odniesieniu do transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych. Podobną uproszczoną procedurę rejestracji należy wprowadzić w odniesieniu do rejestracji repozytoriów transakcji, które są już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/2365 i zamierzają rozszerzyć tę rejestrację, aby świadczyć swoje usługi w odniesieniu do kontraktów pochodnych.

⁽⁶⁾ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d106.pdf>

⁽⁷⁾ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d125.pdf>

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- (22) Niezadawalająca jakość i przejrzystość danych udostępnianych przez repozytoria transakcji utrudnia podmiotom, którym przyznano prawo dostępu do tych danych, wykorzystanie ich do monitorowania rynków instrumentów pochodnych i umożliwia organom regulacyjnym i organom nadzoru zidentyfikowanie w odpowiednim czasie zagrożeń dla stabilności finansowej. W celu poprawy jakości i przejrzystości danych, a także w celu dostosowania wymogów dotyczących zgłaszania na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do wymogów rozporządzenia (UE) 2015/2365 i rozporządzenia (UE) nr 600/2014 konieczna jest dalsza harmonizacja przepisów i wymogów dotyczących zgłaszania, w szczególności dalsza harmonizacja standardów danych, metod i uzgodnień dotyczących zgłaszania, jak również procedur stosowanych przez repozytoria transakcji do zatwierdzania zgłaszanych danych pod względem ich kompletności i dokładności oraz do uzgadniania danych z innymi repozytoriami transakcji. Ponadto repozytoria transakcji powinny udzielać kontrahentom – na ich wniosek – dostępu do wszystkich danych zgłoszonych w ich imieniu w celu umożliwienia tym kontrahentom sprawdzenia dokładności tych danych.
- (22a) *W celu zmniejszenia obciążenia administracyjnego i zwiększenia kojarzenia transakcji ESMA powinna wprowadzić wspólny unijny standard zgłaszania danych do repozytorium danych. Jako że CCP i inni kontrahenci finansowi przejmują delegowany obowiązek zgłaszania, pojedynczy format zwiększyłby wydajność dla wszystkich uczestników.*
- (23) Pod względem usług świadczonych przez repozytoria transakcji rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ustanowiło konkurencyjne środowisko. Kontrahenci powinni zatem mieć możliwość wyboru repozytorium transakcji, któremu chcą zgłaszać transakcje, i powinni mieć możliwość zmiany jednego repozytorium transakcji na inne, jeżeli podejmą taką decyzję. W celu ułatwienia zmiany repozytorium i zapewnienia ciągłej dostępności danych bez ich powielania repozytoria transakcji powinny ustanowić odpowiednie zasady prawidłowego przekazywania danych do innych repozytoriów transakcji na wniosek przedsiębiorstwa podlegającego obowiązkowi zgłaszania.
- (24) W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 określono, że obowiązek rozliczania nie powinien mieć zastosowania do systemów programów emerytalnych do momentu opracowania przez CCP odpowiednich rozwiązań technicznych na potrzeby przenoszenia zabezpieczeń niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających. Ponieważ nie opracowano jeszcze skutecznych rozwiązań technicznych umożliwiających systemom programów emerytalnych rozliczanie centralne, to tymczasowe odstępstwo powinno zostać przedłużone o kolejne **dwie** lata dla **znakomitej większości systemów programów emerytalnych**. Rozliczanie centralne powinno jednak pozostać ostatecznym celem, biorąc pod uwagę, że obecne ramy regulacyjne i rozwój sytuacji na rynku umożliwiają uczestnikom rynku opracowanie odpowiednich rozwiązań technicznych w tym okresie. Przy wsparciu ESMA, EUNB, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych („EIOPA”) i ERRS Komisja powinna monitorować postępy czynione przez CCP, członków rozliczających i systemy programów emerytalnych w kierunku opracowania skutecznych rozwiązań umożliwiających uczestniczenie systemów programów emerytalnych w rozliczaniu centralnym i przygotować sprawozdanie z tych postępów. Sprawozdanie to powinno również obejmować rozwiązania i związane z tym koszty dla systemów programów emerytalnych, uwzględniając tym samym zmiany ram regulacyjnych i rozwój sytuacji na rynku, jak na przykład zmianę rodzajów kontrahentów finansowych podlegających obowiązkowi rozliczania. **■** Komisja powinna być uprawniona do przedłużenia tego odstępstwa o kolejny rok, **jeśli uważa, że rozwiązanie zostało uzgodnione przez zainteresowane strony i potrzeba więcej czasu na jego wdrożenie.**
- (24a) *Małe systemy programów emerytalnych, oprócz tych sklasyfikowanych jako mali kontrahenci finansowi, nie stwarzają takiego ryzyka jak większe systemy programów emerytalnych i należy zapewnić im dłuższe zwolnienie z obowiązku rozliczania. Dla takich systemów programów emerytalnych należy przedłużyć zwolnienie z tego obowiązku do trzech lat. Jeżeli po upływie tego okresu Komisja uzna, że małe systemy programów emerytalnych dołożyły wystarczających starań, by opracować odpowiednie rozwiązania techniczne wymagane do uczestnictwa w rozliczaniu centralnym oraz że negatywne skutki centralnego rozliczania kontraktów pochodnych dla świadczeń emerytalnych pozostają bez zmian, Komisja powinna mieć możliwość przedłużenia zwolnienia o dodatkowe dwa lata. Po upływie okresu zwolnienia małe systemy programów emerytalnych podlegają przepisom niniejszego rozporządzenia tak samo, jak wszystkie inne podmioty objęte jego zakresem. Zważywszy na mniejszą liczbę kontraktów na instrumenty pochodne zawieranych przez małe systemy programów emerytalnych należy oczekiwać, że nie przekroczą one progów powodujących obowiązek rozliczania. W związku z tym nawet po upływie okresu zwolnienia większość małych systemów programów emerytalnych nadal nie będzie podlegała obowiązkowi rozliczania.*
- (24b) *Zwolnienie dla systemów programów emerytalnych powinno nadal obowiązywać po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a jeżeli niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie po dniu 16 sierpnia 2018 r., powinno mieć także zastosowanie wstecz do wszystkich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych po tej dacie. Zastosowanie tego przepisu z mocą wsteczną jest konieczne, by uniknąć luki między zakończeniem stosowania obowiązującego zwolnienia i rozpoczęciem stosowania nowego zwolnienia, skoro oba służą temu samemu celowi.*

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- (25) Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do określenia warunków, zgodnie z którymi warunki handlowe dotyczące świadczenia usług rozliczeniowych są uznawane za uczciwe, rozsądne, **przejrzyste** i niedyskryminacyjne, a także w odniesieniu do przedłużenia okresu, w którym obowiązek rozliczania nie powinien mieć zastosowania do systemów programów emerytalnych.
- (26) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do dostępności informacji zawartych w unijnych repozytoriach transakcji dla odpowiednich organów państw trzecich, Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁹⁾.
- (27) W celu zapewnienia spójnej harmonizacji przepisów dotyczących procedur ograniczania ryzyka, rejestracji repozytoriów transakcji i wymogów dotyczących zgłaszania Komisja powinna przyjąć projekty regulacyjnych standardów technicznych opracowane przez EUNB, EIOPA i ESMA w odniesieniu do: procedur nadzorczych służących zapewnieniu początkowego i bieżącego zatwierdzenia procedur zarządzania ryzykiem, które wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń; szczegółów dotyczących uproszczonego wniosku o rozszerzenie rejestracji repozytorium transakcji, które jest już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/2365; szczegółów dotyczących procedur, które mają być stosowane przez repozytorium transakcji w celu sprawdzenia, czy kontrahent dokonujący zgłoszenia lub podmiot przedkładający informacje spełniają wymogi dotyczące zgłaszania; kompletności i dokładności zgłaszanych informacji oraz szczegółów dotyczących procedur uzgadniania danych między repozytoriami transakcji. Komisja powinna przyjąć te projekty regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽¹⁰⁾, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 ⁽¹¹⁾ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽¹²⁾.
- (28) Komisja powinna być również uprawniona do przyjęcia opracowanych przez ESMA wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w odniesieniu do standardów danych dla informacji, które mają być zgłaszane odnośnie do poszczególnych klas instrumentów pochodnych, oraz metod i uzgodnień dotyczących zgłaszania.
- (29) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, tj. zapewnienie proporcjonalności przepisów, które prowadzą do niepotrzebnych obciążeń administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów, bez jednoczesnego narażania na szwank stabilności finansowej, oraz na zwiększeniu przejrzystości pozycji i ekspozycji w instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich skalę i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza działania konieczne do osiągnięcia wspomnianych celów.
- (30) Stosowanie niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia należy odroczyć, aby wprowadzić wszystkie niezbędne środki wykonawcze i umożliwić uczestnikom rynku podjęcie niezbędnych kroków w celu zapewnienia przestrzegania przepisów.
- (31) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹³⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który przedstawił swoją opinię dnia [...] r.

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

(32) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 648/2012,

(32a) Obowiązek rozliczania instrumentów pochodnych na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 oraz obowiązek obrotu instrumentami pochodnymi na mocy rozporządzenia (UE) nr 600/2014 w powinny być do siebie dostosowane, tam gdzie jest to niezbędne i właściwe. W związku z tym Komisja powinna sporządzić sprawozdanie na temat zmian w obowiązku rozliczania wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia, dotyczących w szczególności zakresu podmiotów podlegających obowiązkowi rozliczania, a także mechanizmu zawieszania, które należy wprowadzić także względem obowiązku obrotu instrumentami pochodnymi, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 600/2014.

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany:

-1) **art. 1 ust. 4 otrzymuje brzmienie:**

„4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

- a) banków centralnych i innych organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu;**
- b) Banku Rozrachunków Międzynarodowych;**
- c) wielostronnych banków rozwoju wymienionych w art. 117 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”**

-1a) **w art. 1 uchyla się ust. 5 lit. a);**

1) art. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) »kontrahent finansowy« oznacza firmę inwestycyjną, której udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE⁽¹⁾, instytucję kredytową, której udzielono zezwolenia zgodnie z **dyrektywą 2013/36/UE**, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, któremu udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾, UCITS, któremu udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE z **wyjątkiem sytuacji, w której UCITS jest powiązane z pracowniczym planem nabycia udziałów**, instytucję pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu art. 6 lit. a) dyrektywy 2003/41/WE, AFI zdefiniowany w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, **którego główne miejsce prowadzenia działalności znajduje się w Unii albo zarządza nim zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI), który posiada zezwolenie lub jest zarejestrowany zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE, z wyjątkiem sytuacji, w której AFI jest powiązany z pracowniczym planem nabycia udziałów i, w stosownych przypadkach, główne miejsce prowadzenia działalności jego ZAFI znajduje się w Unii; oraz centralny depozyt papierów wartościowych, któremu udzielono zezwolenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014⁽³⁾;**»

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).”

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 lit. a) wprowadza się następujące zmiany:

(i) ppkt (i)–(iv) otrzymują brzmienie:

„(i) między dwoma kontrahentami finansowymi, którzy podlegają warunkom określonym w art. 4a ust. 1 akapit drugi;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- (ii) między kontrahentem finansowym, który podlega warunkom określonym w art. 4a ust. 1 akapit drugi, a kontrahentem niefinansowym, który podlega warunkom określonym w art. 10 ust. 1 akapit drugi;
 - (iii) między dwoma kontrahentami niefinansowymi, którzy podlegają warunkom określonym w art. 10 ust. 1 akapit drugi;
 - (iv) między – z jednej strony – kontrahentem finansowym, który podlega warunkom określonym w art. 4a ust. 1 akapit drugi, lub kontrahentem niefinansowym, który podlega warunkom określonym w art. 10 ust. 1 akapit drugi, a – z drugiej strony – podmiotem posiadającym siedzibę w państwie trzecim, który podlegałby obowiązkowi rozliczania, gdyby miał siedzibę w Unii;”;
- b) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) są zawierane lub przedłużane:
- (i) **w dniu lub po dniu, z którym skuteczny staje się obowiązek rozliczania; lub**
 - (ii) **w dniu lub po dniu, w którym obaj kontrahenci spełniają warunki ustanowione w lit. a).”;**

- c) dodaje się **ustępy** w brzmieniu:

„3a. Członkowie rozliczający i klienci, którzy – bezpośrednio lub pośrednio – świadczą usługi rozliczeniowe, świadczą te usługi na sprawiedliwych, rozsądnych, niedyskryminujących i **przejrzystych** warunkach handlowych. **Członkowie rozliczający i klienci podejmują wszelkie rozsądne działania w celu zidentyfikowania i monitorowania konfliktów interesów oraz zapobiegania im i zarządzania nimi, do których dochodzi w grupie jednostek powiązanych, a w szczególności między jednostką biorącą udział w transakcjach a jednostką rozliczającą, które to konflikty mogą niekorzystnie wpływać na sprawiedliwe, rozsądne, niedyskryminacyjne i przejrzyste świadczenie usług rozliczeniowych.**

Członkowie rozliczający lub klienci mogą kontrolować ryzyko związane z oferowanymi usługami rozliczeniowymi.

3b. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających, kiedy warunki handlowe usług rozliczeniowych, o których mowa w ustępie 3a, uznać można za sprawiedliwe, rozsądne, niedyskryminujące i przejrzyste.

ESMA przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, [six months following the date of entry into force of this amending Regulation].

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010”.

- 3) dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Kontrahenci finansowi podlegający obowiązkowi rozliczania

1. Kontrahent finansowy zajmujący pozycję w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym **może obliczać** co roku swoją zagregowaną średnią pozycję na koniec miesiąca w odniesieniu do **poprzednich 12 miesięcy** zgodnie z ust. 3.

W przypadku gdy **kontrahent finansowy nie oblicza swoje pozycji albo** wynik **tego** obliczenia przekracza progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania określone zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. b), wówczas kontrahent finansowy:

- a) niezwłocznie powiadamia o tym ESMA i odpowiedni właściwy organ;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- b) podlega obowiązkowi rozliczania, o którym mowa w art. 4, w odniesieniu do przyszłych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, niezależnie od klasy lub klas aktywów, w przypadku których przekroczony został próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania; **oraz**
- c) rozlicza kontrakty, o których mowa w lit. b), w terminie czterech miesięcy od momentu, gdy zaczął podlegać obowiązkowi rozliczania.

2. Kontrahent finansowy, który zaczął podlegać obowiązkowi rozliczania zgodnie z ust. 1, a następnie wykaże odpowiedniemu właściwemu organowi, że jego zagregowana średnia pozycja na koniec miesiąca w **poprzednich 12 miesiącach** nie przekracza już progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania, o którym mowa w ust. 1, nie podlega już obowiązkowi rozliczania określonemu w art. 4.

2a. Jeżeli kontrahent finansowy korzystający wcześniej ze zwolnienia zaczyna podlegać obowiązkowi rozliczania zgodnie z ust. 1, rozlicza kontrakty na instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w terminie czterech miesięcy od momentu, gdy zaczął podlegać obowiązkowi rozliczania.

3. Obliczając pozycje, o których mowa w ust. 1, kontrahent finansowy uwzględni wszystkie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez tego kontrahenta finansowego lub przez inne podmioty w ramach grupy, do której należy dany kontrahent finansowy.”;

4) w art. 5 ust. 2 skreśla się lit. c);

4a) **w art. 6 ust. 2 po lit. d) dodaje się literę w brzmieniu:**

„da) w ramach każdej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, o których mowa w lit. d), szczegółowe informacje na temat typów kontraktów, w odniesieniu do których odpowiednie CCP uzyskały zezwolenie na rozliczenie, oraz datę wydania CCP zezwolenia na rozliczenie tych kontraktów;”;

5) w art. 6 ust. 2 skreśla się lit. e);

6) dodaje się art. 6b w brzmieniu:

„Artykuł 6b

Zawieszenie obowiązku rozliczania w sytuacjach innych niż restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja

1. W okolicznościach innych niż te, o których mowa w art. 6a ust. 1, ESMA może wystąpić do Komisji z wnioskiem o **tymczasowe** zawieszenie obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w odniesieniu do konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub konkretnego rodzaju kontrahentów, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- a) dana klasa instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie jest już odpowiednia do rozliczania centralnego na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 4 akapit pierwszy oraz w art. 5 ust. 5;
- b) CCP prawdopodobnie zaprzestanie rozliczania tej konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a żaden inny CCP nie jest w stanie rozliczać w sposób nieprzerwany tej konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- c) zawieszenie obowiązku rozliczania w odniesieniu do konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub konkretnego rodzaju kontrahentów jest konieczne w celu uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej w Unii lub zaradzenia takiemu zagrożeniu, a zawieszenie to jest proporcjonalne do tego celu.

Do celów akapitu pierwszego lit. c) ESMA konsultuje się z ERRS przed złożeniem wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Jeżeli ESMA występuje do Komisji z wnioskiem o **tymczasowe** zawieszenie obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, przedstawia uzasadnienie i przedkłada dowód na to, że spełniony jest co najmniej jeden z warunków określonych w akapicie pierwszym. **Komisja niezwłocznie powiadamia o wniosku urząd ESMA Parlament Europejski i Radę.**

1a. O złożenie wniosku o zawieszenie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, do ESMA wystąpić może właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 22. Jeżeli właściwe organy zwrócą się do ESMA o złożenie wniosku o zawieszenie, przedstawiają uzasadnienie i przedkładają dowód na to, że spełniony jest co najmniej jeden z warunków określonych w akapicie pierwszym ust. 1.

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

Do 48 godzin od otrzymania wniosku od właściwego organu i na podstawie uzasadnienia i dowodu przedstawionych przez ten organ ESMA albo zawiesza obowiązek rozliczania w odniesieniu do konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub konkretnego rodzaju kontrahentów, o których mowa w ust. 1, albo odrzuca wniosek o zawieszenie. ESMA informuje właściwy organ o swojej decyzji i przedstawia jej szczegółowe uzasadnienie.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie jest podawany do wiadomości publicznej.

3. W terminie 48 godzin od złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, i na podstawie uzasadnienia i dowodu przedstawionych przez ESMA Komisja zawiesza obowiązek rozliczania w odniesieniu do konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub konkretnego rodzaju kontrahentów, o których mowa w ust. 1, lub odrzuca wniosek o zawieszenie. **Komisja informuje ESMA o swojej decyzji i przedstawia jej szczegółowe uzasadnienie. Następnie Komisja bezzwłocznie przekazuje te informacje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.**

4. Decyzja Komisji o zawieszeniu obowiązku rozliczania zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, na stronie internetowej Komisji oraz w rejestrze publicznym, o którym mowa w art. 6.

5. Zawieszenie obowiązku rozliczania zgodnie z niniejszym artykułem jest ważne przez okres **nieprzekraczający jednego miesiąca** od dnia publikacji informacji o tym zawieszeniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

6. **Jeżeli podstawy zawieszenia nadal mają zastosowanie**, Komisja, po konsultacji z ESMA i **ERRS**, może przedłużyć zawieszenie, o którym mowa w ust. 5, **o co najmniej jeden okres jednego miesiąca, nie przekraczając łącznie 12 miesięcy od końca początkowego okresu zawieszenia**. Informacje o przedłużeniu zawieszenia są publikowane zgodnie z art. 4.

Do celów akapitu pierwszego Komisja powiadamia ESMA **oraz informuje Parlament Europejski i Radę** o zamiarze przedłużenia zawieszenia obowiązku rozliczania. ESMA wydaje opinię na temat przedłużenia zawieszenia w terminie 48 godzin od powiadomienia.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrahenci **finansowi, kontrahenci niefinansowi spełniający warunki określone w art. 10 ust. 1 akapit drugi** i CCP zapewniają zgłaszanie w sposób zgodny z ust. 1a informacji szczegółowych na temat każdego zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu repozytorium transakcji zarejestrowanemu zgodnie z art. 55 lub uznanemu zgodnie z art. 77. Te informacje szczegółowe są zgłaszane nie później niż w dniu roboczym następującym po zawarciu, zmianie lub rozwiązaniu kontraktu.

Obowiązek zgłaszania ma zastosowanie do kontraktów pochodnych, które zostały zawarte w dniu 12 lutego 2014 r. lub po tym dniu.

Niezależnie od art. 3 obowiązek zgłaszania nie ma zastosowania do **kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w ramach tej samej grupy**, jeżeli co najmniej jeden z kontrahentów jest kontrahentem niefinansowym **lub zostałby zakwalifikowany jako kontrahent niefinansowy, gdyby miał siedzibę w Unii, przy założeniu że:**

a) **obaj kontrahenci objęci są w pełni tą samą konsolidacją;**

b) **obaj kontrahenci podlegają właściwym procedurom z zakresu scentralizowanej oceny, pomiaru i kontroli ryzyka; oraz**

c) **jednostka dominująca nie jest kontrahentem finansowym.”;**

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

b) dodaje się ust. 1a i **1b** w brzmieniu:

„1a. Informacje szczegółowe na temat kontraktów pochodnych, o których to informacjach mowa w ust. 1, zgłasza się w następujący sposób:

I

b) **informacje szczegółowe** na temat kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym **zawartych między kontrahentem finansowym a kontrahentem niefinansowym**, który **nie spełnia warunków określonych** w art. 10 ust. 1 akapit drugi, **zgłasza się w następujący sposób:**

(i) **wyłączną odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie jednolitego zestawu danych**, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych **ponoszą kontrahenci finansowi; W celu zapewnienia, że kontrahent finansowy dysponuje danymi niezbędnymi do wypełnienia swoich obowiązków sprawozdawczych, kontrahent niefinansowy powinien dostarczyć mu szczegółowych informacji dotyczących transakcji pochodnych poza rynkiem regulowanym, których kontrahent finansowy może zasadnie nie posiadać. Kontrahent niefinansowy ma obowiązek zapewnienia rzetelności tych informacji.**

(ii) **niezależnie od pkt (i) kontrahenci niefinansowi, którzy już zainwestowali we wprowadzenie systemu sprawozdawczości, mogą zdecydować się na przekazywanie informacji na temat swoich kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawieranych z kontrahentami finansowymi do repozytorium transakcji. W tym wypadku kontrahent niefinansowy uprzednio informuje o swojej decyzji kontrahentów finansowych, z którymi zawarł kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W tej sytuacji odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie i zapewnienie dokładności tych danych szczegółowych nadal spoczywa na kontrahentach niefinansowych.**

ba) **w przypadku kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartych przez kontrahenta niefinansowego i niepodlegającego warunkom, o których mowa w art. 10 ust. 1 akapit drugi, z podmiotem z głównym miejscem prowadzenia działalności w państwie trzecim, który byłby kontrahentem finansowym, gdyby jego główne miejsce działalności znajdowało się w Unii, taki kontrahent niefinansowy nie jest zobowiązany do zgłaszania informacji zgodnie z art. 9 i nie jest prawnie zobowiązany do zgłaszania lub zapewniania dokładności danych takich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jeżeli:**

(i) **prawny system sprawozdawczości danego państwa trzeciego uznano za równoważny zgodnie z art. 13, a kontrahent finansowy z państwa trzeciego dokonał zgłoszenia tych danych zgodnie z prawnym systemem sprawozdawczości swojego państwa trzeciego;**

(ii) **prawnego systemu sprawozdawczości danego państwa trzeciego nie uznano za równoważny zgodnie z art. 13, ale kontrahent finansowy z państwa trzeciego zobowiązał się do spełnienia wymogów niniejszego artykułu i zarejestrował się w ESMA, tak jakby jego główne miejsce prowadzenia działalności znajdowało się w Unii.**

ESMA publikuje na swojej stronie internetowej ogólnounijny rejestr kontrahentów finansowych z państw trzecich, którzy zobowiązali się do spełnienia wymogów niniejszego artykułu zgodnie z pkt (ii);

c) spółka zarządzająca UCITS jest odpowiedzialna za zgłaszanie informacji szczegółowych na temat kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, których kontrahentem jest UCITS, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych;

d) zarządzający AFI jest odpowiedzialny za zgłaszanie informacji szczegółowych na temat kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, których kontrahentem jest AFI, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych;

e) kontrahenci i CCP – **zgłaszający kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym do repozytorium transakcji** – gwarantują, że informacje szczegółowe na temat ich kontraktów pochodnych są zgłaszane dokładnie oraz nie są powielane.

Kontrahenci i CCP podlegający obowiązkowi zgłaszania, o którym mowa w ust. 1, mogą zlecać wykonywanie tego obowiązku.

1b. ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających informacje szczegółowe, które kontrahent finansowy z państwa trzeciego winien zgłosić przy rejestracji w ESMA, zgodnie z ust. 1a akapit pierwszy lit. ba) pkt (ii).

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

ESMA przedstawia Komisji ten projekt regulacyjnych standardów technicznych do dnia... [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Komisja jest uprawniona do uzupełniania niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania przepisów ust. 1 i 3, ESMA, **w ścisłej współpracy z ESBC**, opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określające:

- a) standardy i formaty danych dla zgłaszanych informacji, zawierające co najmniej następujące elementy:
 - (i) międzynarodowe identyfikatory podmiotów prawnych („LEI”);
 - (ii) międzynarodowe kody identyfikujące papier wartościowy („ISIN”);
 - (iii) unikatowe identyfikatory transakcji („UTI”);
- b) metody i uzgodnienia w zakresie zgłaszania informacji;
- c) częstotliwość zgłaszania informacji;
- d) termin, w którym mają być zgłaszane kontrakty pochodne, w tym terminy stopniowego wprowadzania w odniesieniu do kontraktów zawartych przed rozpoczęciem stosowania obowiązku rozliczania.

Opracowując te projekty standardów technicznych, ESMA bierze pod uwagę zmiany na szczeblu międzynarodowym oraz standardy uzgodnione na szczeblu unijnym lub globalnym, a także ich spójność z wymogami dotyczącymi zgłaszania informacji określonymi w art. 4 rozporządzenia (UE) 2015/2365 (*) i art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia **zmieniającego**].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).”;

8) art. 10 ust. 1 do 4 otrzymują brzmienie:

„1. Kontrahent niefinansowy zajmujący pozycję w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym **może** raz w roku **obliczyć** swoją zagregowaną średnią pozycję na koniec miesiąca w **odniesieniu do poprzednich 12 miesięcy** zgodnie z ust. 3.

W przypadku gdy **kontrahent niefinansowy nie oblicza swojej pozycji albo** wynik obliczenia, **o którym mowa w akapicie pierwszym**, przekracza progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania określone zgodnie z art. 4 lit. b), wówczas kontrahent niefinansowy:

- a) niezwłocznie powiadamia o tym fakcie ESMA i organ wyznaczony zgodnie z ust. 5;
- b) w przypadku gdy kontrahent nie obliczył swojej pozycji, jest objęty obowiązkiem rozliczania, o którym mowa w art. 4 w odniesieniu do przyszłych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym we wszystkich klasach aktywów, oraz obowiązkiem spełnienia wymogów określonych w art. 11 ust. 3;
- ba) **w przypadku gdy wynik obliczenia przewyższa progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania określone zgodnie z ust. 4 lit. b), kontrahent** podlega obowiązkowi rozliczania, o którym mowa w art. 4, w odniesieniu do przyszłych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w odniesieniu do klasy lub klas aktywów, w przypadku których przekroczony został próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania **i jest zwolniony z obowiązku spełnienia wymogów określonych w art. 11 ust. 3 w odniesieniu do innej klasy aktywów lub innych klas aktywów, w przypadku których nie został przekroczony próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania;**

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- c) rozlicza kontrakty, o których mowa w lit. b), w terminie czterech miesięcy od momentu, gdy zaczął podlegać obowiązkowi rozliczania.
2. Kontrahent niefinansowy, który zaczął podlegać obowiązkowi rozliczania zgodnie z ust. 1 akapit drugi, a następnie wykaże organowi wyznaczonemu zgodnie z ust. 5, że jego zagregowana średnia pozycja na koniec miesiąca w odniesieniu do **poprzednich 12 miesięcy** nie przekracza już progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania, o którym mowa w ust. 1, nie podlega już obowiązkowi rozliczania określonemu w art. 4.
3. Obliczając pozycje, o których mowa w ust. 1, kontrahent niefinansowy ujmuje wszystkie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez kontrahenta niefinansowego lub przez inne podmioty niefinansowe w ramach grupy, do której należy dany kontrahent niefinansowy, co do których nie można obiektywnie stwierdzić, że zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z daną działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami kontrahenta niefinansowego lub tej grupy.
4. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA – po przeprowadzeniu konsultacji społecznych oraz po konsultacji z ERRS i innymi właściwymi organami – opracowuje projekt regulacyjnych standardów technicznych określających:
- a) kryteria oceny, które kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w obiektywny i mierzalny sposób ograniczają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością gospodarczą lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami, o której mowa w ust. 3; oraz
- b) wartości progowe rozliczania, które określa się, biorąc pod uwagę znaczenie systemowe sumy pozycji i ekspozycji netto w podziale na kontrahentów i klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

ESMA może opracować osobne progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania dla kontrahentów finansowych i niefinansowych, z należyтым uwzględnieniem wzajemnych powiązań kontrahentów finansowych i ich wyższego ryzyka systemowego.

Po przeprowadzeniu konsultacji społecznych ESMA przedstawia Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 września 2012 r., **a następnie regularnie je aktualizuje.**

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Po konsultacji z ERRS i innymi stosownymi organami ESMA dokonuje okresowego przeglądu **progow**, o których mowa w lit. b), i, w razie konieczności, **w szczególności, aby zapewnić większy udział w rozliczaniu centralnym**, proponuje zmieniające je regulacyjne standardy techniczne.”;

8a) w art. 11 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Wymogi, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie mają zastosowania do transakcji wewnątrzgrupowych, o których mowa w art. 3, w przypadku których jeden z kontrahentów jest kontrahentem niefinansowym niepodlegającym obowiązkowi rozliczania zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit drugi.”;

8b) w art. 11 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

„3. Kontrahenci finansowi dysponują procedurami zarządzania ryzykiem, które wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych w dniu 16 sierpnia 2012 r. lub po tej dacie. Kontrahenci niefinansowi, o których mowa w art. 10, mogą nie stosować procedur zarządzania ryzykiem, które wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należących do klasy lub klas aktywów, dla których nie przekroczono progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania.”;

9) w art. 11 ust. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

- „a) procedury zarządzania ryzykiem, w tym poziomy i rodzaj zabezpieczenia oraz uzgodnienia dotyczące wyodrębnienia, o których mowa w ust. 3, jak również powiązane procedury nadzorcze mające na celu zapewnienie początkowego i bieżącego zatwierdzania tych procedur zarządzania ryzykiem;”;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- b) akapit drugi zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„ESA przedkładają Komisji te wspólne projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wpisać datę przypadającą 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].”;

- 10) w art. 38 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. CCP zapewnia członkom rozliczającym narzędzie służące przeprowadzeniu symulacji, aby umożliwić im określenie kwoty w ujęciu brutto dodatkowego początkowego depozytu zabezpieczającego, którego CCP może wymagać przy rozliczaniu nowej transakcji. Narzędzie to jest dostępne wyłącznie w sposób zapewniający bezpieczny dostęp, a wyniki symulacji nie są wiążące.

7. CCP zapewnia członkom rozliczającym informacje o stosowanych przez niego modelach początkowych depozytów zabezpieczających. Informacje te muszą spełniać wszystkie następujące warunki:

- a) wyjaśniają one budowę modelu początkowego depozytu zabezpieczającego i wyjaśniają sposób jego funkcjonowania;
- b) jasno opisują najważniejsze założenia i ograniczenia modelu początkowego depozytu zabezpieczającego oraz okoliczności, w których założenia te tracą ważność;
- c) są odpowiednio udokumentowane.”;

- 11) w art. 39 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Przepisy dotyczące niewypłacalności obowiązujące w państwach członkowskich nie powstrzymują CCP od działania zgodnie z art. 48 ust. 5 do 7 w odniesieniu do aktywów i pozycji zapisanych na rachunkach, o których mowa w ust. 2 do 5 niniejszego artykułu.”;

- 12) w art. 56 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów art. 55 ust. 1 repozytorium transakcji składa do ESMA jeden z następujących wniosków:

- a) wniosek o rejestrację;
- b) wniosek o rozszerzenie rejestracji, w przypadku gdy repozytorium transakcji jest już zarejestrowane na podstawie przepisów rozdziału III rozporządzenia (UE) 2015/2365.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) szczegóły dotyczące wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1 lit. a);
- b) szczegóły dotyczące uproszczonego wniosku o rozszerzenie rejestracji, o którym mowa w ust. 1 lit. b).

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia **zmieniającego**].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania przepisów ust. 1, ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określające:

- a) format wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1 lit. a);

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

b) format wniosku o rozszerzenie rejestracji, o którym mowa w ust. 1 lit. b).

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b) ESMA opracowuje uproszczony format.

ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia [9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

12a) w art. 62 uchyla się ustęp 5;

12b) art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu wykonywania obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia ESMA może przeprowadzać wszelkie niezbędne kontrole w miejscu prowadzenia działalności w dowolnych obiektach lub nieruchomościach, które stanowią miejsce prowadzenia działalności osób prawnych, o których mowa w art. 61 ust. 1. Jeżeli jest to wymagane do odpowiedniego i efektywnego przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia działalności, ESMA może przeprowadzić ją bez zapowiedzi.”;

12c) art. 63 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urzędnicy i inne osoby upoważnione przez ESMA do przeprowadzenia kontroli w miejscu prowadzenia działalności mogą wejść do dowolnych obiektów i nieruchomości stanowiących miejsce prowadzenia działalności osób prawnych, których dotyczy decyzja o dochodzeniu przyjęta przez ESMA, i posiadają wszelkie uprawnienia określone w art. 62 ust. 1. Mają również prawo do pieczętowania wszelkich pomieszczeń w miejscu prowadzenia działalności kontrolowanego podmiotu oraz wszelkich ksiąg lub dokumentów na czas konieczny do przeprowadzenia kontroli i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.”;

12d) w art. 63 uchyla się ustęp 8;

12e) w art. 64 ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

„4. Przedkładając ESMA akta sprawy zawierające ustalenia, urzędnik dochodzeniowy powiadamia o tym fakcie osoby, które są przedmiotem dochodzenia. Osoby te mają prawo do dostępu do akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych stron w zakresie ochrony ich tajemnicy handlowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje dostępu do informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów ESMA.”;

12f) art. 64 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W celu wszczęcia postępowania karnego ESMA przekazuje sprawy organom właściwym do prowadzenia dochodzenia i ewentualnego postępowania karnego, jeżeli, wykonując swoje obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia, stwierdzi, że istnieją wiarygodne przesłanki, o których wie, że wskazują na możliwość zajścia okoliczności stanowiących przestępstwo zgodnie z obowiązującym prawem. Ponadto ESMA wstrzymuje się od nakładania grzywnien lub okresowych kar pieniężnych, jeżeli wie, iż w wyniku postępowania karnego prowadzonego zgodnie z prawem krajowym wydano już prawomocną decyzję uniewinniającą lub skazującą na podstawie tego samego faktu lub faktów, które są zasadniczo takie same.”;

12g) w art. 65 ust. 1 uchyla się akapit drugi;

13) w art. 65 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) w lit. a) kwotę „20 000 EUR” zastępuje się kwotą „200 000 EUR”;

b) w lit. b) kwotę „10 000 EUR” zastępuje się kwotą „100 000 EUR”;

c) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) w przypadku naruszeń, o których mowa w załączniku I sekcja IV, kwota grzywny wynosi co najmniej 5 000 EUR, ale nie przekracza 10 000 EUR.”;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

13a) w art. 67 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Pierwszy akapit nie ma zastosowania, jeśli wymagane są nagłe działania w celu niedopuszczenia do istotnych i nieuchronnych szkód w systemie finansowym lub istotnych i nieuchronnych szkód dla integralności, przejrzystości, skuteczności i prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych, w tym stabilności i dokładności danych zgłaszanych do repozytorium transakcji. W takim przypadku ESMA może przyjąć decyzję tymczasową i zapewnić osobom objętym postępowaniem możliwość przedstawienia ich stanowiska jak najszybciej po podjęciu decyzji.”;

14) art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość opłaty pobieranej od repozytorium transakcji pozwala na pokrycie wszystkich kosztów administracyjnych ponoszonych przez ESMA w związku z rejestracją danego repozytorium i działaniami nadzorczymi oraz jest proporcjonalna do obrotu danego repozytorium transakcji oraz rodzaju rejestracji i sprawowanego nadzoru.”;

15) dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Artykuł 76a

Wzajemny bezpośredni dostęp do danych

1. Jeżeli jest to konieczne do wykonywania ich obowiązków, odpowiednie organy państw trzecich, w których siedzibę ma co najmniej jedno repozytorium transakcji, mają bezpośredni dostęp do informacji w repozytoriach transakcji mających siedzibę w Unii, pod warunkiem że Komisja przyjęła w tym celu akt wykonawczy zgodnie z ust. 2.

2. Na wniosek organów, o których mowa w ust. 1, Komisja może przyjąć akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 86 ust. 2, stwierdzające, czy ramy prawne państwa trzeciego danego organu, który wystąpił z wnioskiem, spełniają wszystkie następujące warunki:

- a) repozytoria transakcji z siedzibą w danym państwie trzecim uzyskały odpowiednie zezwolenie;
- b) w danym państwie trzecim na bieżąco sprawuje się skuteczny nadzór nad repozytoriami transakcji i skutecznie egzekwuje się ich obowiązki;
- c) istnieją gwarancje dochowania tajemnicy służbowej, które są co najmniej równoważne gwarancjom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu, w tym ochrony tajemnic handlowych wymienianych przez te organy ze stronami trzecimi;
- d) repozytoria transakcji, które uzyskały zezwolenie w danym państwie trzecim, podlegają prawnie wiążącemu i możliwemu do wyegzekwowania obowiązkowi udzielenia podmiotom, o których mowa w art. 81 ust. 3, bezpośredniego i natychmiastowego dostępu do danych.”;

16) w art. 78 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9) Repozytorium transakcji ustanawia następujące procedury i zasady:

- a) procedury skutecznego uzgadniania danych między repozytoriami transakcji;
- b) procedury zapewnienia kompletności i dokładności zgłaszanych danych;
- c) zasady prawidłowego przekazywania danych do innych repozytoriów transakcji, na wniosek kontrahentów lub CCP, o których mowa w art. 9, lub w przypadku gdy jest ono z innych względów konieczne.

10) W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) procedury uzgadniania danych między repozytoriami transakcji;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

- b) procedury, które mają być stosowane przez repozytorium transakcji w celu sprawdzenia, czy kontrahent dokonujący zgłoszenia lub podmiot przedkładający informacje spełniają wymogi dotyczące zgłaszania, oraz w celu weryfikacji kompletności i dokładności informacji zgłaszanych zgodnie z art. 9.

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wpisać datę przypadającą 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia **zmieniającego**].

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 17) w art. 81 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 3 dodaje się literę q) w brzmieniu:

„q) odpowiednie organy państwa trzeciego, w odniesieniu do którego przyjęto akt wykonawczy na mocy art. 76a;”;

- b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Repozytorium transakcji udostępnia kontrahentom i CCP, o których mowa w art. 9 ust. 1a akapit drugi, informacje zgłoszone w ich imieniu.”;

- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) informacje, które mają być opublikowane lub udostępniane zgodnie z ust. 1 i 3;
- b) częstotliwość publikacji informacji, o których mowa w ust. 1;
- c) standardy operacyjne niezbędne do agregowania i porównywania danych z różnych repozytoriów, jak również umożliwiające podmiotom, o których mowa w ust. 3, dostęp do tych informacji;
- d) warunki i uzgodnienia, zgodnie z którymi repozytoria transakcji udzielają dostępu do danych podmiotom, o których mowa w ust. 3, a także związane z tym wymagane dokumenty.

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia **zmieniającego**].

Opracowując te projekty standardów technicznych, ESMA zapewnia, by publikacja informacji, o których mowa w ust. 1, nie pozwalała na zidentyfikowanie żadnej ze stron jakiegokolwiek kontraktu.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 18) art. 82 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 6, art. 4 ust. 3, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3, art. 76a i art. 85 ust. 2, przyznaje się Komisji na czas nieokreślony.”;

- 19) w art. 85 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia ... [trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia **zmieniającego**] Komisja przeprowadza ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia i sporządza ogólne sprawozdanie na ten temat. Komisja przedkłada do sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.”;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

aa) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Do dnia ... [trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] ESMA przedkłada sprawozdanie do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, w którym analizuje wpływ uczestników rynku na zmiany wprowadzane na mocy rozporządzenia (UE) 2018/... [niniejszego rozporządzenia zmieniającego] w systemie sprawozdawczości. Sprawozdanie obejmuje w szczególności ocenę realizacji i wdrożenia odpowiednich przepisów, które pozwalają na powierzenie sprawozdawczości kontrahentom finansowym oraz wymagają sprawozdawczości w zakresie umów przez CCP, a także ocenę, czy te nowe przepisy odniosły zamierzony skutek redukcji obciążeń w zakresie sprawozdawczości dla mniejszych kontrahentów. W sprawozdaniu zbadany zostanie również wpływ nowych przepisów na konkurencję między repozytoriami transakcji, a także zbadane zostanie, czy doprowadziły one do ograniczenia konkurencyjnego środowiska i zmniejszenia swobody wyboru członków rozliczających i klientów, a jeśli tak, to w jakim zakresie.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do dnia [jeden rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], a następnie co roku aż do... [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Komisja sporządza sprawozdanie oceniające, czy opracowano skuteczne rozwiązania techniczne służące przenoszeniu przez systemy programów emerytalnych zabezpieczeń gotówkowych i niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających, jak również czy konieczne są jakiegokolwiek środki umożliwiające te rozwiązania techniczne.

Do dnia ... [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], a następnie co roku aż do... [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] ESMA we współpracy z EIOPA, EUNB i ERRS przedkłada Komisji sprawozdanie oceniające:

- a) czy CCP, członkowie rozliczający i systemy programów emerytalnych **podjęły odpowiednie wysiłki i** opracowały skuteczne rozwiązania techniczne ułatwiające uczestniczenie systemów programów emerytalnych w rozliczaniu centralnym przez wnoszenie zabezpieczeń gotówkowych i niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających, w tym wpływ tych rozwiązań na płynność rynku i procykliczność **oraz ich potencjalne skutki prawne i inne**;
- b) wolumen i charakter działalności systemów programów emerytalnych na pozagieldowych rynkach rozliczanych i nierozliczanych instrumentów pochodnych, z podziałem na klasę aktywów, oraz wszelkie związane z tym ryzyko systemowe dla systemu finansowego;
- c) wpływ spełniania przez systemy programów emerytalnych obowiązku rozliczania na ich strategię inwestycyjną, w tym wszelkie zmiany alokacji przez nie aktywów gotówkowych i niegotówkowych;
- d) wpływ progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania, o których mowa w art. 10 ust. 4, na systemy programów emerytalnych;
- e) wpływ innych wymogów prawnych na różnicę kosztów między rozliczającymi i nierozliczającymi transakcjami pochodnymi poza rynkiem regulowanym, w tym wpływ wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego w odniesieniu do nierozliczanych instrumentów pochodnych oraz obliczania wskaźnika dźwigni zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013;
- f) czy niezbędne są dodatkowe środki, aby umożliwić rozwiązania dotyczące rozliczania przez systemy programów emerytalnych.

Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 82 w celu jednokrotnego przedłużenia o dwa lata trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 89 ust. 1, w przypadku gdy stwierdzi ona, że nie opracowano skutecznego rozwiązania technicznego, a negatywne skutki centralnego rozliczania kontraktów pochodnych dla świadczeń emerytalnych przyszłych emerytów nadal istnieją.”;

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Najpóźniej do dnia ...[dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Komisja:

- a) składa wnioski dotyczące wiążącego rozwiązania, innego niż stałe lub dalsze czasowe zwolnienie z obowiązku rozliczania dla systemów programów emerytalnych, jeżeli uzna, że zainteresowane strony nie znalazły żadnego rozwiązania; albo
- b) przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 82 w celu przedłużenia dwuletniego okresu, o którym mowa w art. 89 ust. 1, jeden raz i na okres jednego roku, jeżeli uzna, że zainteresowane strony znalazły rozwiązanie oraz że potrzebują więcej czasu, by je wdrożyć; albo
- c) pozwala na wygaśnięcie zwolnienia, zachęcając zainteresowane strony do uprzedniego wdrożenia ich rozwiązania, jeżeli uzna, że rozwiązanie zostało wypracowane.”

ca) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3a. Najpóźniej do dnia ... [trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 82 w celu jednokrotnego przedłużenia o dwa lata trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 89 ust. 1, jedynie w przypadku gdy uzna ona, że małe systemy programów emerytalnych, o których mowa w art. 89 ust. 1a, dołożyły wystarczających starań, by opracować odpowiednie rozwiązania techniczne oraz że negatywne skutki centralnego rozliczania kontraktów pochodnych dla świadczeń emerytalnych pozostają bez zmian;

3b. Do dnia ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] ESMA przedłoży Komisji sprawozdanie, w którym zawarta będzie ocena, czy lista instrumentów finansowych, które uważane są za wysoce płynne o minimalnym ryzyku rynkowym i ryzyku kredytowym zgodnie z art. 47, może być poszerzona i obejmować jeden fundusz rynku pieniężnego dopuszczony zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1131 lub większą ich liczbę.”;

e) dodaje się następujące ustępy:

„6. Do dnia ... [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], po konsultacji z EIOPA i EUNB przedkłada Komisja do Parlamentu Europejskiego i Rady sprawozdanie na temat dostosowania obowiązku rozliczania w odniesieniu do instrumentów pochodnych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 do zmian wprowadzonych w następstwie rozporządzenia (UE) 2018/... [niniejsze rozporządzenie zmieniające] w zakresie obowiązku rozliczania kontraktów pochodnych, w szczególności zakresie podmiotów podlegających obowiązkowi rozliczania, jak również mechanizmu zawieszenia. Jeśli dostosowanie takie okaże się konieczne lub odpowiednie, do sprawozdania należy dołączyć wniosek ustawodawczy przedstawiający konieczne zmiany.

7. [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] ESMA we współpracy z EIOPA i EUNB przedkłada Komisji sprawozdanie oceniające, czy zasada sprawiedliwych, rozsądnych, niedyskryminujących i przejrzystych warunków handlowych, o których mowa w art. 4 ust. 3a, skutecznie ułatwia dostęp do rozliczania.

Komisja, najpóźniej do dnia ... [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oceniające, czy zasada sprawiedliwych, rozsądnych, niedyskryminujących i przejrzystych warunków handlowych skutecznie ułatwia dostęp do rozliczania i, w razie potrzeby, przedstawiające propozycje poprawy funkcjonowania tej zasady. W sprawozdaniu uwzględnione zostaną ustalenia zawarte w sprawozdaniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, i w razie potrzeby dołączony zostanie do niego wniosek ustawodawczy.

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

8. **Najpóźniej do dnia ... [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Komisja sporządza sprawozdanie, w którym zawarta jest ocena, czy transakcje bezpośrednio wynikające z usług potransakcyjnych w zakresie redukcji ryzyka, w tym kompresja portfela, powinny być wyłączone z obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1. W sprawozdaniu tym Komisja uwzględni w szczególności zakres, w jakim transakcje te minimalizują ryzyko, a zwłaszcza ryzyko kredytowe kontrahenta i ryzyko operacyjne, jak również potencjalne możliwości obejścia obowiązku rozliczania podczas tych transakcji i potencjalne możliwości zniechęcenia do centralnego rozliczenia. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z ewentualnym stosownym wnioskiem.**

Aby pomóc Komisji w przygotowaniu sprawozdania, o którym mowa w akapicie pierwszym, do dnia [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] ESMA, we współpracy z ESRB, przedkłada Komisji sprawozdanie, w którym zawarta jest ocena, czy transakcje bezpośrednio wynikające z usług potransakcyjnych w zakresie redukcji ryzyka, w tym kompresja portfela, powinny być wyłączone z obowiązku rozliczania. W sprawozdaniu tym zbadane zostaną kompresja portfela i inne dostępne pozacenowe usługi potransakcyjne w zakresie redukcji ryzyka, które redukują ryzyko pozarynkowe w portfelach instrumentów pochodnych, nie zmieniając ryzyka rynkowego w portfelach, takie jak transakcje przywracające równowagę. W sprawozdaniu wyjaśnione zostaną również cele funkcjonowania takich potransakcyjnych usług w zakresie redukcji ryzyka, zakres w jakim minimalizują one ryzyko, w szczególności ryzyko kredytowe kontrahenta i ryzyko operacyjne oraz ocenione zostanie, czy konieczne jest rozliczenie takich transakcji lub też czy należy je wyłączyć z obowiązku rozliczania w celu porażenia sobie z ryzykiem systemowym. Ocenić zostanie również, w jakim zakresie wyłączenie obowiązku rozliczania w przypadku takich usług zniechęca do centralnego rozliczania i może prowadzić do obchodzenia obowiązku rozliczania przez kontrahentów.

9. **Między innymi na podstawie ustaleń poczynionych w ramach przeprowadzonych przez Komisję konsultacji publicznych w sprawie oceny adekwatności dotyczącej informacji dostarczanych do celów nadzoru opublikowanych w dniu 1 grudnia 2017 r. oraz sprawozdania przedstawionego przez ESMA zgodnie z akapitem drugim, do dnia [12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] Komisja dokonuje przeglądu i składa sprawozdanie w sprawie stosowania art. 9 ust. 1a. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami. Podczas przeglądu stosowania art. 9 ust. 1a Komisja ocenia, czy obowiązek zgłaszania transakcji wynikający z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 powoduje zbędne powielanie sprawozdawczości w zakresie transakcji dla instrumentów pochodnych niebędących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i czy wymóg zgłaszania transakcji niebędących poza rynkiem regulowanym wynikający z art. 9 ust. 1a mógłby być ograniczony bez zbędnej utraty informacji w celu uproszczenia sprawozdawczości w przypadku instrumentów pochodnych niebędących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym dla wszystkich kontrahentów, w szczególności dla kontrahentów niefinansowych niepodlegających obowiązkowi rozliczania, o którym mowa w art. 10 ust. 1 akapit drugi.**

Najpóźniej do dnia ... [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] ESMA, we współpracy z ESRB, przedkłada Komisji sprawozdanie oceniające:

- a) *spójność między wymogami sprawozdawczymi w przypadku instrumentów pochodnych niebędących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wynikającymi z rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz art. 9 tego rozporządzenia, zarówno pod względem szczegółów zgłaszanych kontraktów na instrumenty pochodne, jak i dostępu do danych przez właściwe jednostki;*
- b) *możliwość dostosowania wymogów sprawozdawczości w przypadku instrumentów pochodnych niebędących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wynikających z rozporządzenia (UE) nr 600/2014 oraz art. 9 tego rozporządzenia, zarówno pod względem szczegółów zgłaszanych kontraktów na instrumenty pochodne, jak i dostępu do danych przez właściwe jednostki; oraz*
- c) *wykonalność uproszczenia sprawozdawczości dla wszystkich kontrahentów, w tym klientów pośrednich, uwzględniając konieczność terminowej sprawozdawczości oraz akty i środki przyjęte zgodnie z art. 4 ust. 4 niniejszego rozporządzenia oraz art. 30 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 600/2014."*

20) art. 89 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia ... [dwa lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] obowiązek rozliczania ustanowiony w art. 4 nie ma zastosowania do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, co do których można obiektywnie stwierdzić za pomocą pomiarów, że zmniejszają ryzyko inwestycji bezpośrednio związane z wypłacalnością finansową systemów programów emerytalnych, ani do podmiotów utworzonych w celu realizacji świadczeń wyrównawczych na rzecz uczestników systemów programów emerytalnych w przypadku niewykonania zobowiązania przez dany system.

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

Systemy programów emerytalnych, kontrahenci centralni i członkowie rozliczający dokładają wszelkich starań, aby przyczynić się do opracowania rozwiązań technicznych ułatwiających rozliczanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przez systemy programów emerytalnych.

Komisja utworzy grupę ekspertów złożoną z przedstawicieli systemów programów emerytalnych, kontrahentów centralnych, członków rozliczających i innych stron zainteresowanych takimi rozwiązaniami technicznymi w celu monitorowania wysiłków i oceny postępów w opracowywaniu rozwiązań technicznych umożliwiających rozliczanie kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przez systemy programów emerytalnych. Grupa ekspertów zbiera się co najmniej raz na sześć miesięcy. Komisja uwzględnia wysiłki podejmowane przez systemy programów emerytalnych, kontrahentów centralnych i członków rozliczających przy sporządzaniu sprawozdania zgodnie z art. 85 ust. 2 akapit pierwszy.”;

20a) w art. 89 wprowadza się ustęp w brzmieniu:

„1a. Bez uszczerbku dla ust. 1 do dnia... [trzy lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego] obowiązek rozliczania ustanowiony w art. 4 nie ma zastosowania do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, co do których można obiektywnie stwierdzić za pomocą pomiarów, że zmniejszają ryzyko inwestycji bezpośrednio związane z wypłacalnością finansową systemów programów emerytalnych należących do kategorii małych systemów programów emerytalnych, ani do podmiotów utworzonych w celu realizacji świadczeń wyrównawczych na rzecz uczestników takich systemów programów emerytalnych w przypadku niewykonania zobowiązania przez dany system.

Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 82 celem uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, określając, które systemy programów emerytalnych można uznać za małe zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, biorąc pod uwagę, że kategoria małych systemów programów emerytalnych nie powinna stanowić więcej niż 5 % kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez systemy programów emerytalnych.”;

21) W załączniku I wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [pięć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego].

Bez uszczerbku dla akapitu drugiego niniejszego artykułu, art. 1 ust. 7 lit. d) oraz art. 1 ust. 8, 10 i 11 stosuje się od dnia [sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego], a art. 1 ust. 2 lit. c), art. 1 ust. 7 lit. e), art. 1 ust. 9, art. 1 ust. 12 lit. b) i c) oraz art. 1 ust. 16 stosuje się od dnia [18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Jeśli niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie 16 sierpnia 2018 r., art. 89 ust. 1 stosuje się z mocą wsteczną do wszystkich kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez systemy programów emerytalnych po dniu 16 sierpnia 2018 r. oraz przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Wtorek, 12 czerwca 2018 r.

ZAŁĄCZNIKI

W załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w sekcji I dodaje się lit. i), j) oraz k) w brzmieniu:
 - „i) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 9 lit. a), jeżeli nie ustanawia odpowiednich procedur uzgadniania danych między repozytoriami transakcji;
 - j) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 9 lit. b), jeżeli nie ustanawia odpowiednich procedur zapewnienia kompletności i dokładności zgłaszanych danych;
 - k) repozytorium transakcji narusza art. 78 ust. 9 lit. c), jeżeli nie ustanawia odpowiednich zasad prawidłowego przekazywania danych do innych repozytoriów transakcji, na wniosek kontrahentów lub CCP, o których mowa w art. 9, lub w przypadku gdy jest ono z innych względów konieczne.”;
 - 2) w sekcji IV dodaje się lit. d) w brzmieniu:
 - „d) repozytorium transakcji narusza art. 55 ust. 4, jeżeli nie powiadamia w odpowiednim czasie ESMA o wszelkich istotnych zmianach warunków jego pierwszej rejestracji.”.
-